

tært område. Det er ikke tilstrækkeligt med udåndingsprøve, idet indtagelse af euforiserende stoffer ikke kan konstateres i udåndingsluften.

Der stilles efter forslaget krav om, at der skal foreligge en begrundet mistanke om, at den pågældende gør tjeneste under indflydelse af euforiserende stoffer, for at den pågældende kan fremstilles til udtagelse af blod- og urinprøve. Bestemmelsen giver derimod ikke hjemmel til stikprøvevis at kræve blod- og urinprøve udtaget.

Efter retsplejeloven § 792 b, stk. 2, som er optaget i kapitel 72 om legemsindgreb, kan udtagelse af blodprøve foretages som led i efterforskningen, såfremt der er begrundet mistanke om, at den pågældende har gjort sig skyldig i en lovovertrædelse, i hvis gerningsindhold indtagelse af spiritus eller euforiserende stoffer er et led. Denne bestemmelse gælder ved siden af de foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 2 og 3, og vil kunne påberåbes i en række tilfælde, der også vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

§ 792 b, stk. 2, hjemler ikke adgang til at kræve afgivelse af urinprøve. For langt de fleste stoffer vil det være muligt at foretage en identifikation og en kvalitativ bestemmelse af euforiserende stoffer i en blodprøve. Den indledende screening kan imidlertid med fordel tillige foretages i en urinprøve, hvor det kan konstateres, om den pågældende har indtaget stoffet. Herudover vil koncentrationen normalt være væsentlig højere end i en blodprøve, og samtidig vil de aktuelle stoffer kunne påvises i en urinprøve i et betydeligt længere tidsinterval end tilfældet er for en blodprøve.

Den foreslåede formulering er derfor valgt dels for at give mulighed for at kræve afgivelse af urinprøve, dels ud fra det ønskelige i at formulere et selvstændigt bestemmelsessæt vedrørende betingelserne for at kunne kræve blod- og urinprøve udtaget for de særlige militære sager.

Til § 16

Efter gældende militær retsplejelov § 23, stk. 1, kan en sigtet, tiltalt eller domfældt i en militær straffesag

også give ”meddelelse om anke eller kære” af en afgørelse til højere instans (landsretten) over for rettergangschefen eller en foresat chef. Bestemmelsen opfylder et praktisk behov og foreslås opretholdt.

Forslaget svarer med sproglige ændringer til den gældende bestemmelse.

Til § 17

Bestemmelsen fastsætter tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2005, således at berørte myndigheder vil have den fornødne tid til at indrette sig på lovforslagets regler, herunder udarbejde bekendtgørelser, vejledningsmateriale mv.

Til § 18

I bestemmelsen fastsættes det, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Loven vil, da der er tale om rigsfælles lovgivning, og af hensyn til forswarets aktiviteter i Færøerne og Grønland skulle sættes i kraft dér. Da der imidlertid ikke er overensstemmelse mellem den danske retsplejelov, som den militære retsplejelov er et supplement til og henholdsvis den færøske og grønlandske retspleje, vil det være nødvendigt nærmere at tage stilling til, i hvilket omfang retsplejeloven skal sættes i kraft for Færøerne og Grønland samtidig med ikraftsættelsen af dette lovforslag. Forholdet vil blive drøftet nærmere med de færøske og grønlandske myndigheder, idet det tilsigtes, at militære straffesager i videst muligt omfang søges behandlet af danske myndigheder og i fornødent omfang afgjort af de danske domstole, jf. herved også bemærkningerne til lovudkastet § 5 om værneting. Et udkast til anordning vil blive forelagt for de færøske og grønlandske myndigheder forinden ikrafttræden.